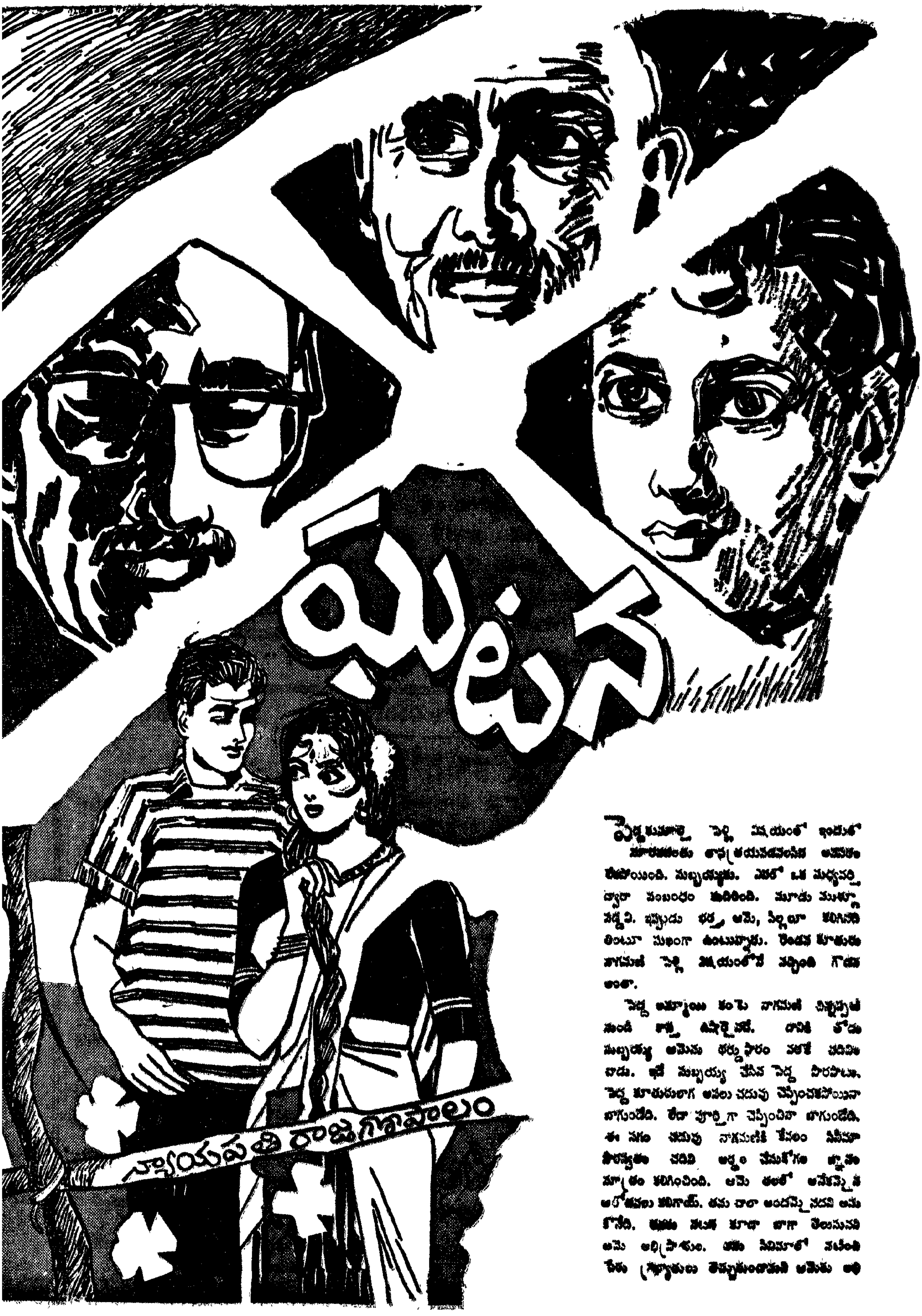

పెద్దకుమార్తె పెళ్ళి విషయంలో ఇంటిలో [illegible] తాపత్రయపడవలసిన అవసరం లేకపోయింది. సుబ్బయ్యకు. ఎవరో ఒక మధ్యవర్తి ద్వారా సంబంధం కుదిరింది. మూడు ముళ్ళూ పడ్డాయి. ఇప్పుడు భర్త, ఆమె, పిల్లలూ కలిసి తింటూ సుఖంగా ఉంటున్నారు. రెండవ కూతురు నాగమణి పెళ్ళి విషయంలోనే వచ్చింది గొడవంతా.

పెద్ద అమ్మాయి కంటె నాగమణి చిన్నప్పటి నుండి కాస్త ఉషారైనది. దానికి తోడు సుబ్బయ్య ఆమెను థర్డుఫారం వరకే చదివించాడు. అదే సుబ్బయ్య చేసిన పెద్ద పొరపాటు. పెద్ద కూతురులాగ అసలు చదువు చెప్పించకపోయినా బాగుండేది. లేదా పూర్తిగా చెప్పించినా బాగుండేది. ఈ సగం చదువు నాగమణికి కేవలం సినిమా పత్రికలు చదివి అర్థం చేసుకోగల జ్ఞానం మాత్రం కలిగించింది. ఆమె తలలో అనేకమైన ఆలోచనలు కలిగాయి. తను చాలా అందమైనదని అనుకొనేది. తనకు నటన కూడా బాగా తెలుసునని ఆమె అభిప్రాయం. తను సినిమాలో నటించి పేరు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చుకుంటానని ఆమెకు అభి

లాష కలిగింది. స్నేహితురాళ్ళ సలహా కోరింది. అందరూ ప్రోత్సహించారు. ఆమెకు సినిమాలో నటించాలనే సంకల్పం రానురాను ఎక్కువ అయింది ఒకసారి తండ్రిని అడిగింది.

"అందులో చాలా చికాకులున్నాయి. చిన్న పిల్లవి. నీకు తెలియదు. మన కుటుంబంలో ఇంత వరకు ఎవ్వరూ సినిమాల జోలికి పోలేదు. లేని రివాజు తెచ్చిపెట్టకు. అక్కయ్యలాగే నీకు ఒక మంచి సంబంధం చూచి పెళ్లి చేస్తాను. పిచ్చి వూహలు పెట్టుకోకు" అని సుబ్బయ్య చెప్పాడు.

తండ్రి చెప్పింది నాగమణికి ఏంతమాత్రం రుచించలేదు. ఆ తర్వాత అతడితో ఎన్నడూ నాగమణి ఆ ప్రస్తావన తీసుకురాలేదు. కాని తను సినిమాలో నటించితీరాలన్న వాంఛ ఆమెలో రెట్టింపు అయింది. ఒకరోజు రాత్రి తండ్రి పెట్టెలోనిని రెండువందల రూపాయలు సంగ్రహించి నాగమణి ఇంట్లోంచి మాయం అయింది.

మర్నాడు నాగమణి కన్పించకపోవడం సుబ్బయ్య ఆయన భార్య కంగారుపడ్డారు. ఎంత వెతికించినా ఆమె జాడ తెలియలేదు.

పెట్టెలోనివి రెండువందల రూపాయలు కూడా మాయం అయినట్లు తెలుసుకొన్నాక సుబ్బయ్యకు అనుమానం కలిగింది. నాగమణి ఇదివరకు సినిమాలలో నటిస్తానని చెప్పటం అతడికి గుర్తుకు వచ్చింది ఈ సొమ్ముతో మద్రాసు వెళ్లిపోయి ఉంటుందని అతడు నిశ్చయించుకొన్నాడు. వెంటనే మద్రాసు వెళ్లడానికి బయల్దేరి రమ్మంటూ తన బావమరిది వెంకట్రావుకి కబురు పంపాడు.

వెంటనే రాలేకపోయాడు వెంకట్రావు. మంచి వ్యవసాయపు పనుల రోజులు. అప్పట్లో ఎక్కడికీ కదలడానికి అతడికి అవకాశం లేకపోయింది. వెంకట్రావు లేకుండా సుబ్బయ్య ఒక్కడూ వెళ్లడానికి ధైర్యం చాలలేదు. దీనినుంచి చివరకు ఇద్దరూ మద్రాసు వెళ్లడంలో కొంత ఆలస్యం జరిగింది.

మద్రాసులో నాలుగు రోజులు ఇద్దరూ తిరిగారు. ఎవర్ని అడిగినా వీళ్ళు చెప్పిన పోలికలు గల అమ్మాయిని యిక్కడ చూచామని, అక్కడ చూచామని చెప్పి అనవసరంగా వాళ్లని తిప్పి తిప్పి చంపారు. చివరకు నాగమణి ఒకరోజు ఉదయం ఒక స్టూడియో గేటువద్ద కన్పడ్డది. గూర్ఖా ఆమెను లోనికి వెళ్లనివ్వడంలేదు. ఆమె ప్రాధేయపడుతున్నది. మాసిన బట్టలు, రేగిన జుత్తు, లోతుకు పోయిన కళ్ళు, దగ్గరకు వచ్చేవరకు సుబ్బయ్య, వెంకట్రావు ఆమెను గుర్తుపట్టలేక పోయారు. నాగమణి వాళ్లను చూడగానే సిగ్గుపడిపోయింది. కళ్లంట నీరు కార్చింది. "ఇంటికి పోదాం పద" అని సుబ్బయ్య అంటే మారు మాట్లాడకుండా వాళ్లతో వచ్చేసింది. ఇంటికి వచ్చాక సుబ్బయ్య ఆమెను చావ దెబ్బలు కొట్టాడు

నాగమణి తన ప్రయత్నం విఫలమయిందని విచారించింది. ఆమె ఒక విషయం గ్రహించింది. సినిమా రంగంలో ప్రవేశించాలంటే దానికి సంబంధించిన వ్యక్తి ఒకరైనా తెలిసి ఉండాలి. లేకపోతే ప్రవేశం దొరకడం అసాధ్యం. తనకు తెలిసినవాళ్లెవరూ లేకపోవడంనుంచి తనకు ఎవ్వరూ సరియైన పరిచయాలు కల్పించలేదు. మోసగాళ్ళు మాత్రం కావలసినంత మంది దొరికారు. వారివలన నాగమణి చాలా అనర్థాలకు గురి కావలసి వచ్చింది. అందుచేత తండ్రివెంట తిరిగి ఇంటికి రావలసి వచ్చింది. కాని ఎప్పటికైనా సినిమా రంగంలోకి వెళ్లకపోతానా అనే ఆశ ఆమెకు పోలేదు.

నాగమణి సినిమాలలో నటించడానికి మద్రాసు వెళ్లడం తండ్రి తిరిగి ఆమెను ఇంటికి తీసుకు రావడం వూళ్లోవాళ్లకి, బంధువులకి తెలిసిపోయింది. ఎవరికి తోచినట్టు వారు అనడం ప్రారంభించారు. చివరకి తేలిన విషయం ఏమిటంటే ఎంత కట్నం ఇస్తామన్నా నాగమణికి ఎక్కడా పెళ్లి సంబంధం కుదరలేదు.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ సుబ్బయ్యకు ఆత్రుత హెచ్చింది. వెంకట్రావుని రమ్మంటూ ఉత్తరం వ్రాశాడు. వెంకట్రావు రాగానే పరిస్థితి అతడికి పూర్తిగా చెప్పాడు.

"అమ్మాయికి పెళ్లి చెయ్యకుండా ఎంత కాలమో అట్టే పెట్టడానికి వీలులేదు. మళ్లా ఏ అఘాయిత్యం చేస్తుందో ! ఎంత ప్రయత్నించినా ఈ చుట్టుపట్ల సంబంధాలు కుదరడంలేదు. నువ్వు ఏ దూరపు ప్రాంతాలో వెళ్లి ఏదైనా మంచి సంబంధం చూడు. నీ ఖర్చుల నిమిత్తం రెండు వందల రూపాయలు ఇస్తాను" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

వెంకట్రావు వరాన్వేషణకి బయల్దేరాడు. ఒక వూళ్లో దిగాడు. అక్కడ అతడికి దూరపు బంధువులున్నారు. తను వచ్చిన కారణం వాళ్లకి చెప్పాడు.

"మా పోస్టాఫీసులో గురునాథరావనే కుర్రవాడు ఉన్నాడు. పోస్టుమేను పని చేస్తున్నాడు. తెలివైనవాడు. బుద్ధిమంతుడు. గుమాస్తా కూడా అవుతాడు. పాతిక సంవత్సరాలు ఉంటై. ఇంకా పెళ్లి కాలేదు" అని చెప్పారు ఆ బంధువులు.

"ఇంతవరకూ ఏ సంబంధం నిశ్చయం కాలేదా ?' అన్నాడు వెంకట్రావు.

"కొన్ని సంబంధాలు వచ్చాయి. కాని గురునాథరావు ఇష్టపడలేదు. ప్రస్తుతం ఏవో పెళ్లి మాటలు జరుగుతున్నాయి. ఈ దగ్గరలోనే ఒక గ్రామం ఉన్నది. అక్కడివాళ్లెవ్వరో మొన్న గురునాథరావుని తీసుకువెళ్లి కూతుర్ని చూపించారట. నువ్వు కూడా ప్రయత్నించు. అదృష్టం బాగుంటే మీ సంబంధమే స్థిరపడవచ్చును" అన్నారు బంధువులు.

వెంకట్రావుకి ఈ సమాచారం సంతోషాన్ని కలుగజేసింది. అతడు వెంటనే వెళ్లి గురునాథరావుని కలుసుకొన్నాడు. తను వచ్చిన పని చెప్పాడు.

"అమ్మాయి నా మేనకోడలు. చూడడానికి లక్షణంగా ఉంటుంది. థర్డుఫారం వరకు చదువుకొన్నది. బుద్ధిమంతురాలు. నువ్వు ఒకసారి చూశావంటే తప్పకుండా ఇష్టపడతావు. నువ్వు వస్తానంటే నిన్ను మా సుబ్బయ్యగారింటికి తీసుకువెళ్తాను" అన్నాడు వెంకటరావు.

"నేను ఇంతవరకు ఏ సంబంధం నిశ్చయించుకోలేదు. మీరు చెప్పిన అమ్మాయిని చూడడానికి నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు. ఇవాళ శుక్రవారం. రేపు రాత్రి రైలులో వెళ్తే తిరిగి నేను ఆదివారం రాత్రి రావచ్చును" అన్నాడు గురునాథరావు.

తను వచ్చినపని ఇంత సునాయాసంగా జరిగినందుకు వెంకట్రావు సంతోషించాడు. తను ఒక మంచి సంబంధం చూచానని ప్రారంభించి, గురునాథరావు పేరు, ఉద్యోగం వగైరా వివరాలు పూర్తిగా వ్రాసి, శనివారం రాత్రి ప్యాసింజరులో బయల్దేరి పెళ్లికొడుకుని తను తీసుకు వస్తున్నాను, ఆదివారం తెల్లవారుజామున సుబ్బయ్యను స్టేషనుకు రమ్మని, ఒక ఉత్తరం వెంటనే వ్రాసి పడేశాడు వెంకట్రావు.

శనివారం ఉదయం వెంకట్రావు ఒక్కడూ కూర్చున్నప్పుడు అతడి వద్దకు ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు. "ఫలానా వూరినుండి వచ్చింది మీరే కదా" అని ప్రశ్నించాడు.

"నేనే" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మీ సంగతి మాకు నిన్న సాయంత్రం తెలిసింది. పెళ్లికొడుకుల కోసం వెతుకుతున్నారట కదూ. మా గ్రామంలో మంచి కుర్రాళ్లు ఇద్దరు ముగ్గురు ఉన్నారు. మీవైపు వాళ్లతో సంబంధాలు చేసుకుందామని వాళ్లకి సరదాగా ఉన్నది. మా గ్రామం రండి ఇక్కడకు దగ్గరే. అన్నీ మాట్లాడుకోవచ్చును" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

తను బయల్దేరిన వేళావిశేషం. లేకపోతే ఈ పెళ్లికొడుకుల పోటీ ఏమిటి ? సుబ్బయ్య ఎలాగైనా అదృష్టవంతుడు అనుకొన్నాడు వెంకట్రావు.

"మీ వూరు ఇప్పుడే వెళ్దాం పదండి. ఇక్కడ నాకేం పనిలేదు. సాయంత్రానికి మాత్రం తిరిగి రావాలి. ఈ రాత్రి నేను గురునాథరావును తీసుకొని బండికి వెళ్లాలి" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మీరు గురునాథరావు ప్రసక్తి వదులుకోవచ్చును. మా సంబంధాలలో ఏదైనా ఒకటి మీరు ఇష్టపడక తప్పరు. అదిగాక ఈ రాత్రిలోగా మీరు తిరిగి మా వూరునుంచి రాలేకపోవచ్చును. అందుచేత గురునాథరావుతో ఈ రాత్రి ప్రయాణం లేదని చెప్పెయ్యండి" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

ఇరుకులో పడ్డాడు వెంకట్రావు. గురునాథరావు తనకు అన్నివిధాలా నచ్చాడు. అతడిని వదలుకోవడం వెంకట్రావుకి ఇష్టంలేదు. పైగా ఈ వ్యక్తి ఎవరో తెలియదు. ఇతడు చెప్పిన సంబంధాలు ఎటువంటివో తెలియదు. ఆలోచించాడు వెంకట్రావు. తను రాకపోయినా ఈ రాత్రి గురునాథరావు ప్రయాణం కావాలి. తను ఇతర సంబంధాల కోసం ప్రయత్నిస్తున్నటు అతడికి తెలియకూడదు. గురునాథరావు సంబంధం గురించి తను ఇంకా శ్రద్ధ వహిస్తున్నట్లు ఈ వ్యక్తికి తెలియకూడదు. చివరకు ఒక ఉపాయం తట్టింది వెంకట్రావుకు. వ్యక్తిని అట్టే పెట్టి అతడు గురునాథరావు వద్దకు వెళ్లాడు.

"అన్నట్టు చెప్పడం మరిచిపోయాను. ఈ దగ్గరలోనే మా చెల్లెలు ఇంకొక ఆమె ఉన్నది. పాపం ఆమెకీమధ్య చాలా జబ్బు చేసింది. నేను ఇంత దూరం వచ్చి ఆమెను చూడకుండా ఎలాగ వెళ్లగలను ? అందుచేత నేను ఇప్పుడు వాళ్ల వూరు వెళ్లి సోమవారం వస్తాను. మనం అనుకున్న ప్రకారం నువ్వు మాత్రం ఈ రాత్రే వెళ్ళు. స్టేషనుకు మా సుబ్బయ్య వస్తాడు. అతడు నిన్ను ఇంటికి తీసుకువెళ్తాడు. తిరిగి నువ్వు ఆదివారం రాత్రి ఇక్కడకు రావచ్చును. సోమవారం ఇక్కడ మళ్లా కలుసుకుందాం. నీకు పిల్ల నచ్చినట్లు నాతో చెప్తే నేను వెళ్లి తక్కిన వ్యవహారం చూచుకొంటాను." అన్నాడు వెంకట్రావు.

గురునాథరావు సరే అన్నాడు. దారి ఖర్చుల నిమిత్తం వెంకట్రావు అతడికి ఇరవై రూపాయలు ఇచ్చాడు.

33—వ పేజీ చూడండి

ఘటన

23—వ పేజీ తరువాయి

వ్యక్తిని తిరిగి కలుసుకొన్నాడు వెంకట్రావు. అతడితో వారి గ్రామం వెళ్లాడు.

2

పెళ్లిళ్ల రోజులు కావడం నుంచి ఆ రాత్రి గురునాథరావు ఎక్కిన రైలులో జనం కిటకిట లాడుతున్నారు. ఒక మూలను నిలబడడానికి మాత్రం అతడికి స్థలం దొరికింది. గోల, గొడవ విపరీతంగా ఉన్నవి. తన పంట్లాం జేబులోంచి మనీపర్సు సగం పైకి వచ్చినట్టు గుల్రునాథరావు చూచుకోలేదు.

కాని గురునాథరావు పక్కనే నిలబడిఉన్న రంగా దానిని గమనించాడు. రంగా మనీపర్సులనే గమనిస్తూ ఉంటాడు. గురునాథరావు మనీపర్సు చూడగానే అతడికి ఎక్కడలేని సంతోషం కలిగింది. మెల్లిగా తన చేతిని పోనిచ్చి మెరుపులాగ దానిని అందుకొన్నాడు. కాని రంగా ఆత్మ విశ్వాసం ఎక్కువ కావడంచేతనో, పర్సు అప్పటికే చాలాభాగం జేబుని విడిచిఉండడంచేతనో అతడి చెయ్యి తగలగానే అది క్రింద పడిపోయింది.

పర్సు కింద పడగానే చూచుకొన్నాడు గురునాథరావు.

'మీ పర్సు కింద పడిపోయింది'' అన్నాడు రంగా.

''అవును. నేను పరధ్యానంగా ఉన్నాను'' అంటూ పర్సు తీసుకుని యథాస్థానంలోనే భద్రపరిచాడు గురునాథరావు.

''అంత పరధ్యానంగా ఉండకండి. జేబులు కొట్టేవారు ఉంటారు'' అన్నాడు రంగా.

రంగా ఆ స్టేషను విడిచి ఎప్పుడూ వెళ్లడు. రైలు వచ్చి జనం దిగుతున్నప్పుడు, ఎక్కుతున్నప్పుడు రంగా వాళ్లమధ్య ప్రవేశిస్తాడు. ఒకటో, రెండో పర్సులు సంపాదిస్తాడు. ఈరోజు అలాగే జనం దిగుతున్నప్పుడు ఆ పెట్టెలోకి తను ఎక్కుతూ ఒక పర్సు సంపాదించాడు. ఒక నిముషం ఆగి తిరిగి దిగుదా మనుకుంటున్న సమయానికి గురునాథరావు పర్సు అతడి కంట బడడం, తను ప్రయత్నించడం, విఫలుడు కావడం జరిగాయి. ఇదివరకు ఎన్నడూ తను చెయ్యి వేసిన పర్సు రంగాకి తప్పిపోలేదు. అతడి అభిమానం దెబ్బతిన్నది. ఎలాగైనా గురునాథరావు పర్సు కొట్టాలనే పట్టుదల అతడిలో హెచ్చింది. వ్యవధి ఇచ్చి ప్రయత్నించవచ్చును అనుకొన్నాడు రంగా. రైలు కదిలినా అతడు దిగలేదు.

కొంతసేపటికి గురునాథరావుగారికి కూర్చోడానికి స్థలం దొరికింది. ఎవరికీ అనుమానం కలుకుండా రంగా కూడా అక్కడికి చేరడానికి చాలా కాలం పట్టింది. ఆ తర్వాత పర్సుకోసం ప్రయత్నించడానికి కొంతకాలం వరకు అవకాశం దొరకలేదు. చివరికి టైము నాల్గు ఘంటలు కావస్తోంది. బండిలో చాలాకు నిశ్శబ్దం అయింది. కొందరు నిద్రపోతున్నారు కొందరు కునుకుపాట్లు పడుతున్నారు. గురునాథరావు కూడా కూర్చొని కునుకుపాట్లు పడుతున్నాడు. వీలు చూచుకొని రంగా అతడి పర్సు కొట్టేశాడు.

తన పర్సు పోయిన అయిదు నిముషాలకు గురునాథరావు లేచి నిల్చున్నాడు. వచ్చే స్టేషనులోనే అతడు దిగాలి. అప్రయత్నంగా అతడి చెయ్యి జేబులోనికి పోయింది. జేబు ఖాళీగా ఉన్నది. హడావిడిగా వెతకడం మొదలెట్టాడు.

''ఏమిటి వెతుకుతున్నారు ?'' అని అడిగాడు రంగా.

''నా పర్సు మళ్లీ ఎక్కడో పడిపోయింది.'' అన్నాడు గురునాథరావు.

రంగా కూడా గురునాథరావుతోబాటు పెర్సు వెదకడం మొదలుపెట్టాడు. ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఇంతలో ఆ స్టేషను వచ్చింది. తను వెళ్తున్నది పెళ్లిచూపులకి. ప్రస్తుతం చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేదు. టిక్కెట్టు కూడా పర్సులోనే ఉండిపోయింది. రైలు దిగగానే పర్సు పోయిందని, టిక్కెటు లేదని కాబోయే మామగారికి చెప్పుకోవాలి. ఆయన ఏదో సహాయం చేస్తాడు. కాని తను లోకువ అయిపోతాడు. ఇదంతా బూటకం అని ఆయన అనుకోవడానికి కూడా అవకాశం ఉన్నది. ఈ పరిస్థితులలో తను రైలు దిగకపోవడమే మంచిదని హఠాత్తుగా నిశ్చయానికి వచ్చాడు గురునాథరావు. తను తరువాత వచ్చే స్టేషనులో దిగి తిరుగు రైలులో తన వూరు వెళ్లిపోవచ్చును. టిక్కెట్టు లేకుండా తిరిగి ప్రయాణం చెయ్యడం ప్రమాదం. కాని తనకు గత్యంతరం లేదని, తను బయల్దేరినవేళ బాగులేదని అనుకొన్నాడు గురునాథరావు.

అతడు రైలు దిగలేదు. కాని తిరుగు రైలు కోసం రంగా ఆ స్టేషనులో దిగిపోయాడు.

ఆ స్టేషనులో దిగినవారు ఆ చివర ఒక వృద్ధురాలు, ఈ చివర రంగా మాత్రమే. అందుచేత టార్చిలైటు వేసుకుంటూ సుబ్బయ్య తిన్నగా రంగా వద్దకు వచ్చాడు.

''ఒక్కడివే వచ్చావా బాబూ'' అని రంగాని పలకరించాడు సుబ్బయ్య.

రంగా మాట్లాడలేదు.

''వెంకట్రావు రాలేదా'' అని తిరిగి ప్రశ్నించాడు సుబ్బయ్య.

''నాతో ఎవరూ రాలేదు. మీ రెవరు ?'' అన్నాడు రంగా.

''నేనే సుబ్బయ్యని. నీకు వెంకట్రావు చెప్పే ఉంటాడు. ఇంటివద్ద అన్ని విషయాలు మాట్లాడుకోవచ్చును ఇక్కడికి సుమారు ఆరు మైళ్లు ఉంటుంది మా వూరు. రిక్షా సిద్ధంగా ఉన్నది మనం ఇంటికి చేరేసరికి ఆరు ఘంటలు అవుతుంది. నువ్వు వెంటనే స్నానం అదీ చేసి కాఫీ తీసుకొని ఎనిమిది ఘంటలలోగానే మా పిల్లను చూడాలి. లేకపోతే వర్జ్యం వస్తుంది. వర్జ్యం పోయాక తిథి మారిపోతుంది.'' అన్నాడు సుబ్బయ్య.

ఒక కాబోయే పెళ్లికొడుకుగా తనని సుబ్బయ్య భావిస్తున్నాడని, ఇప్పు డింటికి తీసుకువెళ్లి తన కూతుర్ని చూపించబోతున్నాడని రంగా గ్రహించాడు. సుబ్బయ్య అనుకొంటున్న వ్యక్తి తను కాదని చెప్పబోయాడు రంగా. కాని ఇదొక దిక్కుమాలిన స్టేషనులాగ కన్పిస్తున్నది. ఇక్కడ కనీసం అణా రకం టీనీళ్లు కూడా దొరికేటట్లు లేదు. సుబ్బయ్య ఇంటికి వెళ్తే కాఫీ ఫలహారాలు దొరకడం గ్యారంటీ. వాటికోసం అయినా వెళ్లవచ్చును. అనుకొన్నాడు రంగా. ఇంతలో సుబ్బయ్య వేసుకొన్న లాల్చీ పక్క జేబులోనున్న చక్రవాకంలాంటి మనీపర్సు రంగా కంట పడింది. సుబ్బయ్య వెంట

క్యాలెండర్లు

నాణ్యమైన ఫోటో ఆఫ్‌సెట్ క్యాలెండర్లకు మమ్ము సంప్రదించండి. క్యాలెండరు బొమ్మలను క్యాలెండరు మాన్యుఫ్యాక్చర్లకు, ప్రింటర్లకు ప్రత్యేక ధరలకు సప్లయి చేయుదుము. మంచి కమీషన్‌పై పని చేయుటకు సమర్థులైన ఏజంట్లు కావలెను. వ్రాయండి :

AJANTA ART CALENDAR Mfg.Co

P. B. 255, MADRAS—1.

Swastik

''హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్''

H. M. V.

క్రొత్తమోడలు రేడియోలు పనిచేయుటలోను, శ్రావ్యములోను శ్రేష్ఠమైనవి

"లిటిల్ నిప్పర్" AC/DC మోడలు. 5270 ధర రు. **250/-**

"7 ట్రాన్సిస్టర్ - కాస్మోపాలిటన్" మోడలు. 5760 ధర రు. **350/-**

"8 ట్రాన్సిస్టర్ - ఫైర్‌బర్డు" మోడలు—5761 ధర రు. **475/-**

(ఎక్సైజు, స్థానికపన్నులు అదనం)

అనేకరకాల రేడియోలు, స్పేర్‌పార్టులు లభించును

మాధవ & కో,

పార్కురోడ్ : విజయవాడ 1.

తగ్గింపు ధరలకు అమ్మకం

ఆకర్షణీయమైన రంగులలో మిక్కిలి అందమైన చేనేత చీరలు ఒక్కొక్కటి ధర రు. 7/50. 2 చీరలు రు. 14. 3 చీరలు రు. 20 పోస్టేజి, ప్యాకింగు ఉచితం.

ఉత్తమ రకం చీరలు 1కి రు. 14, 2 చీరలు రు 25/-3 చీరలు రు. 37/- పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఉచితం.

బహుమతులు – 2 చీరలు కొనువారికి ఒక జత ఇయర్ టాప్స్. 3 చీరలు కొనువారికి ఒక బ్లవ్స్, ఒక జత ఇయర్‌టాప్స్, కొద్ది స్టాకు గలదు. మీ ఆర్డరును వెంటనే పంపండి. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి. చీరలు నచ్చని యెడల సరియైన పరిస్థితిలో తిరిగి పంపిన ఖరీదు వాపసు చేయబడును.

THE ROYAL STORES (APM6)

Post Box No. 1774. Delhi 6.

వెళ్లడానికి రంగా వెంటనే నిశ్చయించాడు.

జేబులు తడుముకొంటూ "అరే, టికెట్టు కని పడడంలేదే" అన్నాడు రంగా.

"ఏమీ భయంలేదు. ఈ స్టేషను సిబ్బంది చాలా మంచివారు ఎవర్నీ టికెట్టు అడడగరు" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

ఇంటివద్ద సుబ్బయ్య రంగా రిక్షా దిగారు. రిక్షావాడికి డబ్బులు ఇవ్వడానికి పర్సు కోసం జేబులో చెయ్యి పెట్టాడు సుబ్బయ్య. మనీపర్సు లేదు.

"ఏది ఏది" అంటూ కంగారుపడుతున్నాడు సుబ్బయ్య.

"ఏమిటి" అన్నాడు రంగా".

"మనీపర్సు కనబడడంలేదు' అన్నాడు సుబ్బయ్య

"మనీపర్సే ? ఎక్కడైనా పడిపోయిందా ? లేక పోతే యిక్కడ కూడా జేబులు కొట్టేవాళ్లు ఉన్నారా ?" అని అడిగాడు రంగా.

"ఇప్పటివరకు ఎవ్వరూ లేరు" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"రిక్షా కిరాయి నేను ఇచ్చేస్తాలెండి" అంటూ జేబులో చెయ్యి పెట్టాడు రంగా.

"వద్దు వద్దు. ఇంట్లోంచి తీసుకువచ్చి నేనే ఇచ్చేస్తా. రిక్షాకి నీచేత డబ్బులు యిప్పించేటంతటి అమర్యాదమనిషిని కాను" అంటూ సుబ్బయ్య ఇంట్లోకి వెళ్లి డబ్బులు తీసుకువచ్చి రిక్షావాడిని పంపారు.

రంగా స్నానంచేసి కాఫీ ఫలహారాలు సేవించాక నాగమణిని సుబ్బయ్య, అతడి భార్య చూపించారు. సుబ్బయ్య పెట్టించిన ఆ ముహూర్తంలో కొంత బలం లేకపోలేదు. ఎంతమంది అమ్మాయిలనో చూచాడు రంగా కాని నాగమణి అతడి మనస్సు నాకర్షించినట్టు ఇంకెవ్వరూ ఆకర్షించలేదు. నాగమణి కూడా మద్రాసు వగైరా తిరిగి వచ్చినదే. కాని ఆమెను రంగా కప్పించినంత అత్యద్భుతంగా ఇదివర కెవ్వరూ కప్పించలేదు. ఇద్దరి మనసులూ కలిశాయి.

"ఏం నాయనా! మా అమ్మాయి నచ్చిందట్నా? ఎలాగున్నది ?" అని ప్రశ్నించాడు. సుబ్బయ్య.

"అద్భుతంగా ఉన్నది" అన్నాడు రంగా.

"మరి పెళ్లి చేసుకోవడానికి అంగీకరించినట్లేనా?" అన్నాడు సుబ్బయ్య ఆనందంతో.

"పూర్తిగా ఇష్టమే" అన్నాడు రంగా.

"ముహూర్తం వీలైనంత త్వరలో పెట్టిస్తాను" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"తప్పకుండా" అన్నాడు రంగా.

"కట్నాలు, లాంఛనాలు గురించి నీ ఉద్దేశం ఏమిటి ?" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"మీకు కల్గినంతా, తోచినంతా ఇవ్వండి ఆ విషయాలలో నా కేవీ షరతులు లేవు" అన్నాడు రంగా.

రంగా బయటకు వెళ్తే ఎవరు ఏమిటి చెప్పేస్తారో అన్న భయంతో సుబ్బయ్య అతడిని ఇల్లు దాటి ఎక్కడికీ పోనివ్వలేదు. సుబ్బయ్య మాత్రం వెళ్లి ముహూర్తం పెట్టించి వచ్చాడు. పదిహేను రోజులలోనే కుదిరింది.

3

[illegible] లా కొరవంగా చూచారు

ఘటన

ఆ వ్యక్తి వాళ్లూను. కాని సాయంత్రం వరకు పెళ్లి కొడుకుల్ని చూపించడంగాని, పెళ్లి విషయాలు మాట్లాడడం గాని ఎవ్వరూ చెయ్యలేదు. ఏమిటి కారణం అని వెంకటరావు వ్యక్తిని ప్రశ్నించాడు.

"నేను శరభయ్యగారి పెద్ద అల్లుణ్ణి. వారు ప్రస్తుతంగా గ్రామాంతరం వెళ్లారు. రేపు ఉద యము తిరిగి వస్తారు. ఈ విషయం మీతో వారే మాట్లాడాలి" అన్నాడు వ్యక్తి.

శరభయ్య ఆ గ్రామంలో పెద్ద మోతుబరి కాక పోయినా చుట్టుపట్ల ఆయనకు పెద్దమనిషి అని చాలా పేరు ఉన్నదని వెంకట్రావు తెలుసుకొన్నాడు శరభయ్యది పెద్ద సంసారమని, అతడికి తొమ్మండు గురు ఆడపిల్లలని, పురుష సంతతి లేదని కూడా తెలిసింది. పెళ్లికొడుకులు శరభయ్యకు ఎవరో దగ్గరవారై ఉండాలి అనుకొన్నాడు వెంకట్రావు

మరునాడు శరభయ్య వచ్చాడు. అతడు వచ్చిన వెంటనే వ్యక్తి అతడికి అన్ని సంగతులు చెప్పాడు అతర్వాత వెంకట్రావుని పరిచయం చేశాడు.

ఓ అధికారి 'అతి రహస్యం' అని ఉన్న కవర్ని తన క్రింద ఉద్యోగికి ఇచ్చాడు. అందులో ఇలా ఉన్నది!

"మా శ్రీమతి ఆరు గంటల బండికి ఢిల్లీ వెళ్ళాలి. స్టేషన్ కు పంపించారా!"

రాధానాథ్ (బెంగుళూరు)

తోబుట్టువయ్యాక శరభయ్య అసలు విషయంలోకి వచ్చాడు.

"నాకు తొమ్మండుగురు ఆడపిల్లలు. ఇప్పటికి ఏడుగురికి ఈ ప్రాంతపు గ్రామాల్లో పెళ్లిళ్ళుచేసి అత్తవారిళ్లకు పంపాను. ఇప్పుడు ఎనిమిదవది పెళ్లికి సిద్ధంగా ఉన్నది. దానిని గురునాథరావుకి ఇచ్చి పెళ్లి చెయ్యాలని మా సంకల్పం. గత ఆదివారం అతడు వచ్చి మా పిల్లను చూశాడు. వచ్చినట్లే కప్పించాడు. ఇంతలో మీరు గురునాథరావుకి ఇంకొక సంబంధం తెచ్చినట్లు, అక్కడకు వచ్చిన మా పెద్ద అల్లుడికి దైవికంగా తెలిసింది. సమయమూ పెళ్లి కం వాడు కాబట్టి మిమ్మల్ని మర్యాదగా ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాడు. వైవాహికాంలో బొంకవచ్చునట. ఇది అసలు సంగతి. మిమ్మల్ని ఇక్కడకు తీసుకు వచ్చిన కారణం గ్రహించే ఉంటారు. మీకు ఒక సంగతి చెప్పాలి. మేము గురునాథరావు ఈ ప్రదేశా లకి చెందినవాళ్లం. మీరు ఎక్కడినుండో వచ్చి స్థిరపడుతున్న మా సంబంధానికి పోటీపడడం న్యాయంకాదు. మీరు గురునాథరావుని విడిచి ఇంకెక్కడైనా ప్రయత్నాలు చేసుకోండి" అన్నాడు శరభయ్య.

ఒక టోపీ వేశారే అనుకొన్నాడు వెంకట్రావు తను మంచి సంధిలో పడ్డాను. శరభయ్య మాటా కాదన్నాడా—ఇది వాళ్ల స్వగ్రామం, తను ఒంటరి గాడు. ఏం చేసినా [illegible]

కట్టు ఒప్పుకుంటే ఇంతవరకు తను చేసిన ప్రయత్నము విఫలమయిపోతుంది. ఏమిటి చెప్పడమో తెలియక మౌనం వహించాడు వెంకట్రావు.

వెంకట్రావు జవాబు ఇవ్వకపోవడం చూచి శర భయ్య మళ్లా చెప్పాడు. "మీరు ఇంతవరకు ఈ సంబంధం గురించి శ్రమపడ్డారు. సొమ్ము కూడా ఖర్చు చేశారు. సాధక బాధకాలు నాకూ తెలు సును. మీ శ్రమకు ప్రతిఫలంగా ఏదో ముట్ట చెప్తాను. మీరు సంతోషంగా వెళ్లండి."

ప్రతిఫలం ముట్టచెప్తానని శరభయ్య అనడంతో వెంకట్రావు సమ్మతించాడు. "మీరు చెప్పింది సబబుగా ఉన్నది. అయితే నేను శలవు తీసు కొంటాను" అంటూ లేచాడు

"ఇంత ఎండతో వెళ్లడం ఏమిటి ? సాయం త్రము వెళ్లండి" అన్నాడు శరభయ్య.

విశ్రాంతితీసుకొని సాయంత్రం తిరిగి ప్రయాణం అయ్యాడు వెంకట్రావు. ఇంతలో గురునాథరావు అక్కడికి వచ్చాడు. అతడు రావడం అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"మీరు ఇక్కడికి వచ్చారేం" అన్నాడు వెంక ట్రావుని చూస్తూ ఆశ్చర్యంగా గురునాథరావు.

"ఇదే మా చెల్లెలిగారి యిల్లు" అన్నాడు వెంక ట్రావు తడుముకోకుండా.

వెంకట్రావుని ఇక్కడ చూచి గురునాథరావు నిజం గ్రహిస్తాడేమో అని కంగారుపడుతున్న శర భయ్యకు, అతడి పెద్ద అల్లుడికీ జవాబు బాగా నచ్చింది. వెంకట్రావు తెలివితేటలకి వాళ్లు సంతో షించారు

"వెంకట్రావు నీకు తెలుసునన్నమాట. ఇతడు మా బావమరిది" అన్నాడు శరభయ్య.

తను వచ్చిన విషయం ఎలాగ చెప్పడమా అని వెంకట్రావుని చూచినప్పటినుండి సంకోచిస్తున్న గురునాథరావుకి ఈ చుట్టరికం తెలియగానే ధైర్యం కలిగింది. అతడు శరభయ్యవైపు తిరిగి "మీ అమ్మా యిని పెళ్లి చేసుకోవడానికి నేను ఇష్టపడ్డాను. వీలైనంత త్వరలో ముహూర్తం పెట్టించండి" అన్నాడు.

కుమార్తె పెళ్లి నిశ్చయమైనందుకు శర భయ్య సంతోషంతో పొంగిపోయాడు. "ఇక్కడ కూర్చో గురునాథం. నేను ఇప్పుడే ముహూర్తం పెట్టించి వస్తాను" అంటూ లేచాడు.

ఒక పెద్ద బొంకు బొంకాడు గురునాథరావు "పరిగ్గా పరిగ్గా బయల్దేరే సమయానికి కడుపులో ప్రచండమైన నొప్పి వచ్చింది. ఆగి పోయాము. ఇంతలో నా కొక ఆలోచన కలిగింది. మీ సుబ్బయ్యగారి అమ్మాయిని నేను చేసుకోవడం భగవంతుడికి ఇష్టం లేదనిపించింది. అందుచేత ఈ సంబంధం నిశ్చయం చేసుకొందామని నిశ్చయం చేసుకొన్నాను. ఈ అమ్మాయి కూడా మా మేన కోడలే కాబట్టి మీరు విచారించ నక్కరలేదు" అన్నాడు గురునాథరావు.

యదార్థం ఇది. రాత్రి రైలులో పర్సు పోవడం, అతర్వాత తనకు జరిగిన అవమానాలు, పడిన ఇబ్బందులతో గురునాథరావుకు సుబ్బయ్యగారి వూరు వెళ్లడం అంటే విరక్తి కలిగింది. అంతకంటే శరభయ్య కూతుర్ని చేసుకొంటే నయం అని పించింది అతడికి.

ఘ టి న

"ఎవరెవరు భార్యాభర్తలు కావాలో దైవమే నిర్ణయిస్తాడు. అది తెలియక మనం అనవసరంగా బాధపడతాం." అన్నాడు వెంకట్రావు.

కొంతసేపటికి శరభయ్య తిరిగి వచ్చాడు "వెంటనే కుదిరింది ముహూర్తం. ఈ శుక్రవారం. బాగున్నదట" అన్నాడు.

గురునాధరావు వెంకట్రావు లేచారు. వాళ్లని దిగబెట్టడానికి పెద్ద అల్లుడు కూడా లేచాడు. వెంకట్రావుని రైలు ఎక్కించి చేతిలో ఏభై రూపాయలు పెట్టి తిరిగి అతడు వెళ్లిపోయాడు.

4

పెళ్లికొడుకుని చూడడానికి రమ్మని రహస్యంగా రామారావుగారికి కబురు పంపాడు. సుబ్బయ్య. సుబ్బయ్యకి ఆ గ్రామంలో ఒక్క రామారావుతో తప్ప ఇంకెవ్వరితోనూ పడదు. రామారావుగారు పెద్దమనిషి. అజాతశత్రువు. సుబ్బయ్య ఇంటికి సాయంత్రం నాల్గు ఘంటలకు రామారావుగారు వచ్చారు. చావిట్లో తివాసీ పరిచి ఆయనను కూర్చో బెట్టి రంగాను తీసుకువచ్చాడు సుబ్బయ్య. రంగాను తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకున్నారు రామారావు గారు. "నీపే రేమిటి ?" అని అడిగారు.

"గురునాధరావు" అని చెప్పాడు సుబ్బయ్య.

"ఏమిటి చేస్తున్నావ్ ?" అని అడిగారు రామా రావుగారు.

"ప్రస్తుతం ఫలానా వూర్లో పోస్టుమేనుగా ఉంటున్నాడు. త్వరలో గుమాస్తా కూడా అవుతాడు" అన్నాడు సుబ్బయ్య. తనెవ్వరో ఇప్పుడు తెలిసింది రంగాకి.

"మీ ఇంటిపేరేమిటి ?" అని అడిగారు రామారావుగారు రంగా చెవి దగ్గర, ఈసారి సుబ్బయ్య జవాబు చెప్పలేకుండా.

"మాది ఈవైపు కాదండి. మా ఇంటిపేరు చెప్పినా మీకు తెలియ దనుకొంటాను" అన్నాడు రంగా ఇంటిపేరేమిటో తెలియక.

"అర్ధరోజులో అమెరికా వెళ్లిపోతున్న ఈ రోజులలో ఇంకా ఆ ప్రాంతం, ఈ ప్రాంతం అంటా వేమిటి అబ్బాయ్. ఇప్పుడు అందరూ అన్ని వైపులా సంబంధాలు ఉన్నవారే. మా ఇంట్లోనే చూడు. ఒక అల్లుడు, ఒక కోడలు మీవైపు వారే" అంటూ స్వంత డబ్బా వాగించడం మొదలెట్టారు రామారావుగారు. ఇంటిపేరు మళ్లా అడగడం మరిచిపోయారు.

"సంబంధం బాగానే ఉన్నది. ఎవరు చూచారు?" అని రామారావుగారు సుబ్బయ్యని అడిగారు తన కుటుంబం గురించి పూర్తిగా వర్ణించాక.

"మా బావమరిది వెంకట్రావు వెళ్లి ఏర్పాటు చేశాడు. అతడు కూడా ఈ అబ్బాయితో వస్తానని ముందు వ్రాశాడు. కాని ఎంచేతనో ఇంతవరకు రాలేదు. బహుశా ఈ తెల్లవారగట్ల రావచ్చును" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"ముహూర్తం పెట్టించావా ?" అని అడిగారు రామారావుగారు.

"పదిహేను రోజులలో ఒక ముహూర్తం కుదిరింది. ఈ శుక్రవారం ఒక ముహూర్తం ఉన్నది కాని అది నాగమణి నక్షత్రానికి బాగులేదట" అన్నాడు సుబ్బయ్య.

"శుభం" అంటూ లేచారు రామారావుగార్ను ఆయనను వీధిగుమ్మం వరకు దిగబెట్టడానికి సుబ్బయ్య వెళ్లాడు.

ఈ వెంకట్రావెప్పుడో తెల్లవారేసరికి దిగబడితే తన గుట్టు బయట పడిపోతుంది. తను ఈ రాత్రే మకాం ఎత్తివెయ్యా లనుకొంటూ రంగా లేచాడు. రామారావుగారు కూర్చున్నప్పుడు నాగమణి ఆమె గదిలోంచి తోటలోకి వెళ్లడం కనిపెట్టాడు రంగా. అతడూ ఆ వైపే వెళ్లాడు.

సుబ్బయ్య ఇంటిచుట్టూ కావలసినంత ఖాళీ స్థలం ఉన్నది. అందులో కొంతభాగం చక్కటి తోటగా మార్చింది నాగమణి. పచ్చికలో పడుకొని ఏదో వెండితెర నవల చదువుతున్న నాగమణి రంగా తోటలోకి రావడం గమనించనట్లు నటించింది. రంగా తనవద్దకు రాగానే అప్పుడే చూచినట్లు తృళ్లిపడి లేచి సిగ్గుతో తల దించుకొని నిలబడ్డది.

రంగా గొంతుక సవరించుకొని "నిన్ను ఒంటరిగా కలుసుకోవడానికి చాలాసేపటినుండి ప్రయత్నిస్తున్నాను. నిన్ను చూచిన మొదటి క్షణంలోనే నిన్ను ప్రేమించాను. నిన్ను నా భార్యగా స్వీకరించడం నాకు పూర్తిగా ఇష్టమేనని మీ తండ్రితో నీ ఎదుటే చెప్పాను. కాని, నేనంటే నీవు ఇష్టపడింది, లేనిది తెలుసుకోవాలని నాకు చాలా ఆత్రుతగా ఉన్నది. నీ అభిప్రాయం స్పష్టంగా చెప్తే సంతోషిస్తాను" అన్నాడు రంగా.

నాగమణి సిగ్గు నభినయిస్తూ మాట్లాడలేదు.

"ఇప్పుడు సిగ్గుపడి అనవసరంగా కాలయాపన చేస్తే ఎవరైనా వచ్చేస్తారు. మనం మాట్లాడ్డుకోడానికి అవకాశం ఉండదు" అన్నాడు రంగా.

"మిమ్మల్ని చూడగానే నేను ఇష్టపడ్డాను. కాని మీ పేరు నాకు నచ్చలేదు. గురునాధరావని ఇప్పుడు ఎవ్వరూ పేరు పెట్టుకోవడం లేదు. సునీల్, రమేశ్, ప్రేమ్ ఇటువంటి నాజూకైన పేరు ఏదైనా బాగుండేది. రెండవది. మీరు పోస్టుమాను పని చెయ్యడం నాకు ఇష్టంలేదు. జీతం ఎక్కువ ఇస్తారేమో కాని ఇంటింటికి వెళ్లి ఉత్తరాలు ఇవ్వడం అసందర్భంగా ఉంటుంది. అంతకంటే మంచి ఉద్యోగం ఏదైనా సంపాదించలేరా?" అని నాగమణి నిర్మొగమాటంగా చెప్పింది.

రంగా ఒక్క క్షణం మౌనంగా గడిపి తర్వాత గట్టిగా నవ్వాడు. "అలా దారిలోకి రా. ఇంతసేపూ నేను దాచిన రహస్యం ఇప్పుడు నీకు చెప్పేస్తాను. నాపేరు గురునాధరావు కాదు. నాపేరు మోహన్ కుమార్. నేను పోస్టుమేనును కాదు. సినీ ఏక్టర్ని" అన్నాడు.

నాగమణి చేరడేసి కళ్లు చేసుకొని ఆశ్చర్యంగా చూచింది. "నిజమే" అన్నది.

"నామాట నమ్మవా ?" అన్నాడు రంగా.

"మీరు పోస్టుమేను పని చేస్తున్నట్టు మా మామయ్య ఉత్తరంలో వ్రాశాడు ?"

"నేను పోస్టుమేను పని చేస్తూండడం నిజమే. నాకు తెలిసిన పోస్టుమేను చేత శలవు పెట్టించి గురునాధరావు అనే మారుపేరుతో నేను చేస్తున్నాను. దానికి కారణం ఇది. నాకు ఒక చిత్రంలో పోస్టుమేను పాత్ర యిచ్చారు. సహజంగా నటించాలని నాకు మొదటి నుండి మహా పట్టుదల. అందుచేత అనుభవం సంపాదించడానికి ఇలాగ చెయ్యవలసి వచ్చింది. సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే ఏక్టు చెయ్యడానికి ఏక్టింగు చేస్తున్నాను" అన్నాడు రంగా.

(స శేషం)

RATNAM'S N-OIL

(వైపూతకు మాత్రమే)

అంగనరములు బలహీనత చెంది, చిన్నదైనచో తిరిగి యధాప్రకారం అయిపూర్తి శక్తి ననుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10/-లు వి. పి. 1-50. కావలసినవారు ఎడ్వాన్సు పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణమునకు రూ. 25-0 0 లు వి. పి. రూ. 2-00.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్స్, ఆజంపూరా మార్కెట్‌వద్ద, హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ఏజంటు కావలెను

మా 1964 ఆఫ్‌సెట్ క్యాలెండర్లకు ఆర్డర్లు బుక్ చేయుటకు అనుభవము గల ఏజంట్లు కావలెను. అందమైన డిజైన్లు. చాల చౌకయైన రేట్లు. వ్రాయుండి:

SIVAKASI CALENDAR CO.,
P. B. 1775, MADRAS-1.

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

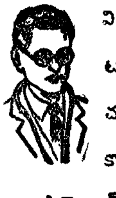

విరామకాలంలో ఇంటిలో పోస్టల్ ట్యూషన్‌ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి.

ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి.

Indian Homoeopathic College, (APW), JULLUNDUR CITY

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు - మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు ... రూ 3-50
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు ... రూ 3-50
సంతానము - గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు ... రూ 3 50
అమ్మక రహస్యాలు - వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కొత్తదారులు రూ 6-00
ఉద్యోగదర్శిని:- మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ5-00
ఆత్మజ్ఞానము:- శరీరానంతరం ఆత్మను గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు. రూ 2-50

పోష్టు ఖర్చులుచితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర

మంచి రహస్యం

గ్లోరియా ద్రవాన్ని, మీ ముఖానికి రుద్ది తుడిచినంతలో అద్భుతమైన కాంతిని, మంచి అందాన్ని వెంటనే తెచ్చును ముఖంలోముదిగూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాన్ని తెచ్చును. ఎండకు వచ్చే నలుపును, మొటిమలను నమ్మకంగా పోగొట్టును. వెల రూ. 1-75 అన్నిషాపుల్లో దొరకును.

JANITA PRODUCTS ELURU. A. P.